

YARGITAY KARARLARI

Yargıtay 5. Hukuk Dairesinden:

**TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLAMI**

ESAS NO : 2020/7874

KARAR NO : 2020/11724

GÖNDEREN : Adalet Bakanlığı Kanun Yararına Temyiz Bürosu

MAHKEMESİ : Kuşadası 1. Asliye Hukuk Mahkemesi

TARİHİ : 04/12/2018

NUMARASI : 2016/310-2018/449

DAVACI : Güneşli Kent Sitesi Yönetimi Vek.Av. Güzide Atalay

DAVALI : Mehmet Ateş Vek.Av. Seda Başaran Korkmaz

TEBLİĞNAME NO: 2020/51268

Taraflar arasındaki site ortak gider alacağının tahsiline yönelik takibe itirazın iptali davasından dolayı yapılan yargılama sonunda: Mahkemece davanın usulden reddine kesin olarak karar verilmiş; kesin hüküm, Adalet Bakanlığı'nın istemi üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 03/07/2020 gün ve 2020/51268 sayılı tebliğnamesi ile kanun yararına temyiz edilmekle, dosyadaki belgeler okunup, gereği görüldüğü, düşünüldü:

- K A R A R -

Dava, site ortak gider alacağının tahsiline yönelik takibe itirazın iptali istemine ilişkindir.

Mahkemece, takibin yetkili icra dairesinde yapılmadığı gerekçesiyle, 6100 sayılı HMK 114/2 maddesi gereğince özel dava şartı yokluğundan usulden reddine, miktar yönünden kesin olarak karar verilmiş; kesin olarak verilen hüküm, Adalet Bakanlığı'nın istemi üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından 03/07/2020 gün ve 2020/51268 sayılı tebliğname ile kanun yararına temyiz edilmiştir.

Kat irtifakı kurulu anagayrimenkulde, davalıdan ortak gider alacağının tahsiline yönelik icra takibinin, davalının ikametgah adresinde yapılmadığı gerekçesi ile özel dava şartı yokluğundan davanın reddine karar verilmiş ise de; 634 sayılı Kat Mülkiyeti Kanununun 17/3.maddesinde yer alan, "Kat irtifakı kurulmuş gayrimenkullerde yapı fiilen tamamlanmış ve bağımsız bölümlerin üçte ikisi fiilen kullanılmaya başlanmışsa, kat mülkiyetine geçilmemiş olsa dahi anagayrimenkulün yönetiminde kat mülkiyeti hükümleri uygulanır" düzenlemesi gereğince, mahkemece yapılacak araştırma ile anagayrimenkulde yapının fiilen tamamlanmış ve üçte ikisinin fiilen kullanılmaya başladığının tespiti halinde, 634 sayılı Kanununun EK-1 maddesi gereği davaya sulh hukuk mahkemesinde bakılmak üzere görevsizlik kararı verilmesi gerekir iken, öncelikle mahkemenin görevi yönünden bir araştırma ve inceleme yapılmadan icra dairesinin yetkisi yönünden davanın usulden reddine karar verilmesi doğru görülmemiştir.

Adalet Bakanlığı'nın gördüğü lüzum üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca düzenlenen tebliğnamedeki talep yerinde görülmeyle, Kuşadası 1. Asliye Hukuk Mahkemesinin 04/12/2018 tarih ve 2016/310 Esas-2018/449 Karar sayılı hükmünün, 6100 sayılı HMK'nın 363/2. maddesi uyarınca sonuca etkili olmamak kaydıyla **KANUN YARARINA BOZULMASINA**, 23/12/2020 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 8. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2020/2827

KARAR NO : 2020/6145

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Kovancılar Sulh Hukuk Mahkemesi

TARİHİ : 22.10.2019

NUMARASI : 2018/11-2019/213

DAVACI : Peşmerge Yıldırım

GAIPLIĞI İSTENEN : Özgür Deniz Yıldırım

DAVA TÜRÜ : Gaipliğe Karar Verilmesi

Taraflar arasında görülen ve yukarıda açıklanan davada yapılan yargılama sonunda Mahkemece, davanın kabulüne karar verilmiş olup, hükmün Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca kanun yararına bozulması istenilmesi üzerine, Dairece dosya incelendi, gereği düşünüldü.

KARAR

Davacı Peşmerge Yıldırım'ın, kardeşi Deniz Yıldırım'ın gaipliğine karar verilmesine ilişkin talebi hakkında Kovancılar Sulh Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtayca incelenmeksiz kesilen 30.05.2017 tarihli ve 2018/11 Esas, 2019/213 Karar sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu gerekçesiyle, Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 17.07.2020 tarihli ve 2020/58021 sayılı yazısı ile kanun yararına bozulması istenilmiş olmakla, Dairece dosya incelendi, gereği düşünüldü:

Dava, 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 32. maddesine dayalı olarak gaiplik kararı verilmesi talebine ilişkindir.

4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 32/1. maddesinde; "Ölüm tehlikesi içinde kaybolan veya kendisinden uzun zamandan beri haber alınamayan bir kimsenin ölümü hakkında kuvvetli olasılık varsa, hakları bu ölüme bağlı olanların başvurusu üzerine mahkeme bu kişinin gaipliğine karar verebilir." hükmü ile aynı Kanun'un 35/2. maddesinde, "Gaiplik kararı ölüm tehlikesinin gerçekleştiği veya son haberin alındığı günden başlayarak hüküm doğurur" hükmü yer almaktadır.

Dosyadaki bilgi ve belgelerin incelenmesinden; gaipliğine karar verilen Deniz Yıldırım'ın 1993 yılından beri kayıp olduğu, yaklaşık 24 yılı aşkın zamandır kendisinden haber alınmadığı, gaipliğine karar verilmesi gerektiği iddia edilmiş, Mahkemece toplanan delillere göre gaipliği istenen Deniz Yıldırım'dan yaklaşık 25 yıldır haber alınmadığı tespit edilmiş ise de bu kişinin ölümü hakkında kuvvetli olasılığın varlığı kanıtlanmamıştır.

Mahkemece Türk Medeni Kanunu'nun 32. maddesinde öngörülen "ölümü hakkında kuvvetli olasılık varsa" koşulu dikkate alınmaksızın adı geçenin gaipliğine ilişkin hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

Davanın yukarıda gösterilen sebeplerden dolayı reddine karar verilmesi yerine kabulü usul ve kanuna aykırıdır.

SONUÇ: Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HMK'nin 363. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına **BOZULMASINA**, gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 13.10.2020 gününde oy birliğiyle karar verildi.

Yargıtay 11. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2020/5384
KARAR NO : 2020/3948

Y A R G I T A Y İ L A M I

MAHKEMESİ : İSTANBUL 7. TÜKETİCİ MAHKEMESİ
NUMARASI : 2017/696-2018/221
KARAR TARİHİ : 13.03.2018
DAVACI : EMFA GENÇ MÜHENDİSLİK İNŞAAT İŞ MAKİNELERİ
TİC. LTD. ŞTİ.
DAVALI : İSTANBUL BİLİŞİM A.Ş.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Taraflar arasındaki davanın İstanbul 7. Tüketici Mahkemesi tarafından yukarıda sayı ve tarihi belirtilen kararın HMK 363. maddesi uyarınca kanun yararına bozulmasının Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmesi üzerine, dava dosyası ve içerisindeki dilekçe layihalar, duruşma tutanakları ve diğer tüm dosya kapsamı delil ve belgeler incelendi. Gereği müzakere edilip düşünüldü.

Davacı, 2.669,35 TL'ye satın aldığı cep telefonunun kullanırken sürekli ısınıp kendiliğinden kapanması üzerine garanti süresi içinde tamir için gönderdiği davalı şirket servis yetkililerince kendisinden kullanıcı hatasından kaynaklanan ayıp olduğu gerekçesiyle ücret istendiğini ileri sürerek, Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun gereğince haklarının iadesini talep etmiştir.

Davalı adına çıkarılan tebligat bila dönmüştür.

Mahkemece, talep edilen miktarın dava tarihi olan 22.09.2017 tarihi itibarıyla İl Tüketici Hakem Heyeti Başkanlığı'nın inceleme sınırında olduğu, 6502 sayılı Yasa'nın 68. maddesi gereğince Tüketici Hakem Heyetlerine başvuru zorunlu olup, 6100 sayılı HMK'nun 114/2 ve 115 maddeleri gereğince davanın dava şartı yokluğundan reddine karar verilmiştir.

Adalet Bakanlığı'nın talebi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nca, uyumsuzluğun tüzel kişi tacir olan şirketler arasındaki alım satım ilişkisinde, ayıplı mal nedeniyle 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun hükümlerine göre hakların iade edilmesi talebi olduğu, TTK'nun 4 üncü ve 5 inci maddesi uyarınca, her iki tarafın da ticari işletmesiyle ilgili işlerin ticaret mahkemelerinde görüleceği hüküm altına alındığı, taraflar arasında 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkındaki Kanun değil, 6102 sayılı TTK hükümlerinin uygulanması gerekli olup mahkemece, dava şartı olan görev hususu re'sen gözetilerek davada görevsizlik kararı verilmesi gerekirken, Tüketici Hakem Heyetine başvurma dava şartına uyulmaması nedeniyle davanın usulden reddine karar verilmesinin usul ve yasaya aykırı olduğu gerekçesiyle hükmün 6100 sayılı HMK m.363/1 uyarınca kanun yararına bozulması istenmiştir.

Dava tarihinde yürürlükte bulunan 6102 sayılı TTK'nın 3. maddesi Kanunda düzenlenen hususlarla bir ticari işletmeyi ilgilendiren bütün işlem ve fiillerin ticari işlerden olduğu aynı Yasa'nın 4/1. fıkrası her iki tarafın da ticari işletmesiyle ilgili hususlardan doğan hukuk davalarının ticari dava sayılacağı, 5/1 maddesi dava olunan şeyin değerine ve tutarına bakılmaksızın ticaret mahkemelerinin görevli olacağı, 19. maddesi de bir tacirin borçlarının ticari olmasının asıl olduğunu düzenlemiştir. Anılan kanuni düzenlemeler nazara alındığında somut uyuşmalıkta taraflar tüzel kişi tacir olup taraflar arasındaki uyuşmazlığın da ticari satımdan kaynaklandığı anlaşıldığından uyuşmazlığı çözmekle görevli mahkeme ticaret mahkemeleridir. Mahkemelerin görev konusu kamu düzenine ilişkin olup re'sen dikkate alınması gerekir. Bu durumda HMK 114/1-c maddesi gereğince mahkemenin görevli olmaması nedeniyle dava şartı noksanlığından davanın usulden reddine karar verilmesi gerekirken, Tüketici Hakem Heyetine başvurma dava şartına uyulmaması nedeniyle davanın usulden reddine karar verilmesi doğru görülmemiş; HMK'nun 363/1 maddesi gereği kararın bozulması gerekmektedir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 6100 sayılı HMK'nın 363. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere kanun yararına BOZULMASINA, aynı Yasa'nın 363/3. maddesi uyarınca kararın bir örneğinin Resmi Gazete'de yayımlanmak üzere Adalet Bakanlığı'na gönderilmesi için Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na verilmesine, 08.10.2020 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.